

متن پرسش

ناظر به سوال ۲۰۳۸۹ می دانم که مومن باید بین خوف و رجا باشد ولی این روایت که «المومن لایصلحه الخوف» این گمان را می رساند که انسانها به خدا امید بیش از حد و افراطی دارند لذا جنبه خوف باید تقویت شود. می خواهم ببینم خدا برای هدایت انسانها بیشتر آنها را از جهنم ترسانده یا آنها به بهشت بشارت داده؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ظاهراً در ابتدای امر مردم از خوف جهنم عبادت می کنند و خوب است که همان «خوف» غلبه داشته باشد، ولی در ادامه امید لقاء پیش می آید و به اصطلاح، مزه‌ی آن خوف را به عنوان هدیه‌ی خدا می‌چشند که همان امید به رحمت پروردگار است. موفق باشید